

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1025-ҳадис

* مَا أَنْعَمَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى عَبْدٍ نِعْمَةً، فَقَالَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) إِلَّا أَدَّى شُكْرَهَا، فَإِنْ قَالَهَا الثَّانِيَةَ، جَدَّدَ اللَّهُ ثَوَابَهَا، فَإِنْ قَالَهَا الثَّلَاثَةَ عَفَرَ اللَّهُ لَهُ ذُنُوبَهُ.

(رواه البيهقي عن جابر)

Аллоҳ бандага бирор неъматни ато қилса-ю, ўша неъматга «Алҳамдулиллоҳ» деса, унинг шукрини адо қилибди. Иккинчи гал айтса, Аллоҳ унинг савобини янгилабди. Учинчи дафъа айтса, Аллоҳ унинг гуноҳларини кечирибди.

Жобир (розияллоҳу анҳу)дан. Байҳақий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

